

desse. Det var nemlig det, at han stadig havde in mente, at denne Regjering ikke maatte faae en Finantslov. Jeg troede dog, at det ærede Medlem efter al den Debat, der tidligere er ført om denne Sag, havde erkjendt, at det er et Argument, der ikke anstændigvis kan anføres af nogen Politiker. Naar han glemmer at fremsføre denne Reservation, medens der er al Grund dertil, naar han ikke med et Ord udtalte, at hele hans Forhandling Alvet i Forveien var Sinförhandling, hjælper det kun meget lidt, naar han bagefter kommer og erklærer, at han ikke havde til Hensigt, at Ministeriet skulde have en Finantslov. Det har det ærede Medlem i Sjør ikke med et Ord udtalt her i Salen, skjøndt jeg havde udtalt det Modsatte som Ordfører, og skjøndt han som Formand var forpligtet til i det Mindste at læse Tidenden, efter at den var trykt, og saa nedlægge sin Indsigelse mellem anden og tredje Behandling. Men det har han glemt. Det stemmer forøvrigt godt med, hvad det ærede Medlem nu erklærer, at naar han stemmer for en Fortsættelsesbevilling, mener han, at Regjeringen samtidig faar Begyndelsen lovlig vedtaget. Det er i det Hele en saa fuldstændig Forvirring i alle konstitutionelle Begreber, at det ærede Medlem vil kunne forstaa, at jeg ikke har nogen Interesse af at fortsætte denne Debat.

Berg: Jeg behøvede ikke at sige et eneste Ord fra min Side om, at Finantsloven i Sjør ikke var til dette Ministerium. Det sagde jo Finantslovens Indhold, sammenlignet med Ministeriets egne Ord i den allerunderdanigste Forestilling tydelig nok, Paragraf for Paragraf. Derom kan der ikke tvivtes. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal siger jeg: Det ærede Medlem tager her fejl; man tvivler ikke Noget for dette Ministeriums Vedkommende, naar man vil bevilge et grundlovstro Ministerium de faktisk givne Forholds Fortsættelse. Men naar jeg, som den ærede Ordfører, vil bevilge dette Ministerium paa den nu foreliggende Finantslov 100 provisoriske Forlangender, kan jeg ikke opfatte det anderledes, end at saa maa jeg derved godkjende Ministeriets Fremgangsmaade paa de Punkter i Hundredevis, som det ærede Medlem gaar ind paa. Vil jeg bruge den Fremgangsmaade, godkjender jeg Ministeriets Politik, men at give Bevillinger til et grundlovstro Ministerium til Fortsættelse af faktisk bestaaende Forhold, er til visse ingen Godtgjeldelse overfor det Andet, overfor det provisoriske Ministerium af, hvad det har gjort. Kan det ærede Medlem forstaa det? Jeg

skjønner fremdeles ikke rettere, end at det ærede Medlem overfor Ribebanen gaar frem paa samme Maade. Han godkjender Ministeriets Fremgangsmaade derved, at han bevilger de 40,000 Kr., ligesom han godkjender dette Ministeriums provisoriske Politik paa hundrede Punkter ved sine Indstillinger til Finantsloven, naar han gjør det i den Hensigt at give en Finantslov til dette Ministerium. Jeg er fri for Anklage i den Henseende, thi jeg vil kun bevilge paa det faktisk givne Grundlag for et nyt grundlovstro Ministerium. Jeg har altsaa Intet at dække overfor dette Ministerium, men har fuld Ret til at gjøre det fulde Ansvar gjældende i alle Enkeltheder og Punkter. De Herrer lade nok være med deres Ansvar, de dække vist gjerne. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg ikke med et Ord omtalte Gjedserbanen i 1885. Hvor kan han dog tale saadan, naar han har læst sine egne Udtalelser efter. Da var han jo ogsaa min Ordfører; da angav han jo Tønen, og da holdt han en Filippika mod det Hele. Da var han ikke ombendt til Gjedserbanen i samme Grad som nu. Der er i den Henseende et mærkeligt Ting. Det udtalte jeg ogsaa, og det var tilstrækkeligt paa det foreløbige Stadium. Først nu har Gjedserbanen vist sig at give Underskud for Statskassen efter det først nu offentliggjorte Regnskab; thi vel at mærke, er der den Forskjel mellem Gjedser- og Ribebanen, at der havde Regjeringen Ret til at give Koncession til Anlægget af en Bane, Ret til at tillade det Holland-Falsterse Selskab at drive Gjedserbanen, det var kun selve Forpagtningskontraktens Form, der ikke var tilladelig, og det var den, som man derfor havde sin Frygt for. Men det komme vi til paa Nr. 168. Den ærede Ordfører vil knibe ud paa Nr. 11 og binde dette Forslag paa § 6 sammen med Nr. 168 paa § 26, som jeg med Fornøielse skal rede noget nærmere ud fra hinanden, naar vi komme dertil; men Forslaget under Nr. 11 ligger jo saare klart for. De 40,000 Kr. Vil De bevilge dem eller ei? Jeg forlanger ikke, at De skulle negte Driftsindgifterne til Banen eller til Postbesørgelsen; det faktisk Bestaaende kan vedblive. Men vil De bevilge Indenrigsministeren de 40,000 Kr. eller ei, som han forud for Koncessionen har lovet Entreprenørerne, nemlig $4\frac{9}{10}$ pCt. af 822,000, uden at der er givet noget som helst Regnskab for, at de 822,000 Kr. virkelig ere benyttede? Vil De godkjende hele denne Transaktion, vil De eller ikke? Det er Spørgsmaalet nu ved Nr. 11. Nr. 168 bliver afgjort for sig.